

ELS VALORS DEL RUGBY

El rugbi és un joc de grans valors, es diu que és un esport de cavallers per la duresa del mateix i per la forma correcta i lleial amb què s'ha d'actuar dins i fora del camp, aquesta és la gran diferència amb altres esports d'equip en on veiem i escoltem diàriament com si fos una cosa molt graciós els cants de les inflades rivals insultant entre si o insultant els jugadors (propis o rivals), i com no pot quedar fora també incloem l'àrbitre.

En aquesta oportunitat volem transmetre'ls en aquesta modesta nota un mer resum del que és practicar aquest esport per a nosaltres, que com veuran el seguim vivint d'una altra manera, ENSENYANT ELS VALORS que vam aprendre, com el respecte, la inclusió, la lleialtat, l'amistat, l'esforç, la responsabilitat, l'esperit de sacrifici, l'ordre, l'educació, la uniformitat, l'orgull, la diversió i la identificació amb el Club.

Aquesta història que expliquem aquí resumeix la nostra feina al Club. A molts els semblarà coneguda, especialment a tots els que hem practicat rugbi: "Quan era petit no m'interessava el rugbi. Tot i la insistència del meu pare, que el va havia practicat, jo decididament preferia els esports més populars. La realitat va evidenciar que no era bo per aquest o que necessitava altre tipus de reptes. I de sobre va aparèixer l'esport de l'ovalada, que em va ensenyar molt i no només en el terreny esportiu.

El rugbi em va ensenyar que es pot jugar sent gros, flac, baix o alt. Que hi ha un lloc per cada un i que hem de lluitar fins trobar-lo. També em va ensenyar que tant la grossa com el més petitó pot enamorar-se de l'esport, entrenar, anar al gimnàs, potenciar, jugar i guanyar. I que pot transformar la seva suposada debilitat en una incontenible fortalesa. Em va sorprendre quan, per primera vegada, un company va tapar el meu cap amb la seva esquena per impedir que la bota del contrari la trepitges. O quan un altre company em va fer una gran passada perquè jo aconseguís un inoblidable assaig havent pogut anotar-lo ell mateix.

A partir d'aquí, vaig aprendre i vaig exercir (com tots), aquesta pràctica que reflecteix l'esperit d'equip, d'amistat i, sobretot, de lleialtat, essencial al rugbi. També em va fer veure que en determinats moments cal abaixar el cap, concentrar tota l'energia i anar per endavant buscant la zona de marca contrària, encara sense saber exactament les conseqüències d'aquesta decisió.

Em va mostrar que el més petitó pot fer caure al més gros amb un placatge producte d'un bon entrenament i d'una bona tècnica per no colpejar. Em va ensenyar que en el contacte del joc no he fer mal a un altre jugador trepitjant o colpejant-lo de forma deslleial perquè així no es guanya res, o perdre el cap per alguna acció arrabassada

deixant al meu equip en desavantatge perquè em van treure del camp. Vaig aprendre que el joc acaba quan sona el xiulet, que ha d'abraçar al rival després del xiulet final i gaudir relaxadament un tercer temps de reconciliació amb els jugadors de l'equip contrari. Em va ensenyar a construir relacions fructíferes més enllà de les dificultats de curt termini.

Em va fer saber que l'àrbitre és sagrat, i que, tot i el eufòric entusiasme del joc, les regles han de ser complertes i que les decisions de l'àrbitre, independentment del meu criteri, han de ser inapel·lables e indiscutibles.

Em va mostrar que una esquena cremant sota les dutxes del club significa haver deixat tot al camp. Que s'ha de gaudir de la sensació del deure complert, més enllà del resultat. Que jugar i deixar tot al camp, ja és guanyar.

Em va ensenyar que la vida és "tot terreny" i que, de vegades, ens porta a jugar en verds camps amb delicats pastures, i d'altres, en àrides superfícies de terra seca. Que la meta és la mateixa però la estratègia, per jugar i triomfar, pot canviar.

Em va fer comprendre que no importa guanyar ni perdre sinó jugar, jugar molt i divertir-se. Que jugant s'aprèn dels errors, es modifiquen les estratègies, augmenta l'autoestima i indefectiblement es guanya més del que es perd, en aquest i altres camps de la vida.

Em va demostrar que és compatible el treball dur amb la major diversió. Que, quan un s'enamora del que fa, poques barreres poden frenar-lo.

Em va encoratjar a celebrar els èxits, però també els fracassos, quan es deixa tot al camp "... Vaig aprendre a estimar i a respectar a tots els administratius del Club i al planter d'entrenadors, així com també a cuidar les nostres pertinences amb gran zel perquè vaig valorar des de l'arribada de pilotes noves fins el més petit, com el bidó d'aigua que m'esperava a la vora del camp a punt per saciar la meva set o netejar la raspada que em vaig fer a l'última jugada.

Vaig entendre el que és inclusió quan el meu entrenador li va prestar una samarreta a un nou company que encara no la tenia, perquè ell també pugui jugar i divertir-se sense sentir-se malament.

Vaig entendre les preguntes que em feia sempre el meu pare quan acabava de jugar el partit, no era el clàssic com et va ser.... Van guanyar? Sinó et vas divertir?, Vas fer amics?

Aquest relat el fem una graït grup d'esportistes envers el rugbi. En síntesi és l'objectiu de totes les divisions del nostre estimat Club que en el seu lema ho diu "El Rugby, una forma de fer amics". Tant de bo que els nostres fills que avui jugant al Club pensin, vulguin, s'involucrin i integrin també de grans el planter d'entrenadors. Tant de bo que molts pares també s'involucrin i participin com ho vam fer nosaltres, pel simple fet tornar-li al Club una petita part de tot el que ens va donar.

Aquest esforç ho fem perquè volem fer-ho, no hi ha altra explicació per a això, no ens mou un interès econòmic o personal, sinó el respecte, la inclusió, la lleialtat, l'amistat, l'esforç, la responsabilitat, l'esperit de sacrifici, l'ordre, l'educació, la uniformitat, l'orgull, la diversió i la identificació amb el Club, és a dir,

ELS VALORS QUE ENS VA ENSENYAR EL RUGBI.

FONT: CRAT